

i Ministeriet som f. Ex. de ærede Medlemmer her bagoed vilde være mig en meget ringe Tilfredsstillelse overfor det rent parlamentariske Standpunkt. Jeg har, saa ofte jeg har haft Leilighed dertil, bestandig fuldt ud anerkjendt disse ærede Medlemmers fortrinsoise Fortjeneste af den provisoriske Finantslov. Jeg har anerkjendt, at de ved deres Presse have forberedt og støttet Provisoriet og her i Thinget gjort det muligt, de have indkaldt det nuværende Ministerium til den Gjerning, de ikke selv havde Mod til at udføre. Jeg vil virkelig sige, at et Personskifte, som bragte os Medlemmer af det nationalliberale Parti iskedetfor det nuværende Ministerium, vilde ikke, særlig fra det parlamentariske Synspunkt, være mig en Tilfredsstillelse. Og tænker man sig saa Mænd tage udenfor Thinget fra den samme Side, veed jeg heller ikke, hvad derved var opnaaet. Jeg vil overhovedet sige, at der for mit Vil er særdeles ringe Forskjel paa de Mænd, der have underskrevet den provisoriske Finantslov, og de, der have deres Navne i den Afstemning, som godkjendte den for deres Vedkommende, og endelig de Mænd, som have deres Navne paa de Subel- og Takadresser, der hylbede dem. Forskjellen mellem dem er saa ringe, at jeg ikke vilde betragte et Personskifte indenfor hele det Kompagni, hvis jeg maa bruge et saa militært Udtryk, som noget Fremskridt, nogen Tilfredsstillelse af den Jølelse, der greb vort Folk i Anledning af den 12te April 1877. Men ville vi gaa udenfor denne Kreds, udenfor dem, der direkte og indirekte have støttet et Provisorium, saa ville vi ikke længere blive staaende ved et Personskifte, men vi ville komme til et Systemskifte og ovenpaa parlamentariske Forhold, thi saa vilde det ikke længere være de samme Personer indenfor det samme Regjeringsparti, men et nyt Regjeringsparti, der kom til Møret. Altsaa hverken af parlamentariske Grunde eller af Hensyn til Ministeriets Personer finder jeg Grunde til at bruge dette parlamentariske Middel at negte Finantsloven. Man kunde saa sige — det sagde ikke det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds, men det ærede Medlem fra Leire —: Finantsloven er af saadan Bestaaffenhed, at den efter sit eget Indhold ikke fortjener at vedtages. Der- til vil jeg svare, at den Mening kunne de ærede Medlemmer have, eller de kunne i alt Fald sige, at de have den, og det kan saa forekomme andre Medlemmer mere eller mindre troligt, men jeg vil

for mit Vedkommende sige, at jeg har ikke den Mening; jeg anser denne Finantslov for en god Finantslov, jeg anser den for vor Finantslov, ikke blot i den Forstand, at det er Folkethingets Finantslov, hvad ikke kan være Andet, men ogsaa fra mit Partis Standpunkt vil jeg sige, at det er vor Finantslov, ganske vist ikke i den Betydning, at denne Finantslov skulde være særlig eller udelukkende Udtryk for vort Partis Anskuelse, men i den Forstand, at vort Parti har haft en i Forhold til sin Stilling her i Thinget passende Indflydelse paa denne Finantslov, og videre ser jeg ikke under den givne Situation, at noget Parti kan kræve for at kalde denne Finantslov for sin. For at et Parti skulde kunne her i dette Thing forlange, at Finantsloven var dette Partis Anskuelse i den Forstand, at dette Partis Anskuelse udelukkende vare udtrykte i denne Finantslov — for at et Parti skulde kunne forlange dette, vilde der udkræves, at dette Parti mødte med et Flertal i Thinget, som ved sin Regjering førte Finantsloven igjennem. Men naar vi staa delte i tre forskjellige Partier, maa Finantsloven nødvendigvis være et Kompromis; den kan kun forsaavidt være et enkelt Partis Finantslov, som den er Udtryk for dette Partis Anskuelse, modificerede efter de andre Partier, saa at den altsaa er forenelig med disse andre Partiers Anskuelse, og det mener jeg, at den foreliggende Finantslov er. Jeg lægger ikke stor Vægt paa, hvad det ærede Medlem for Leire fortalte os om alle de store Opgivelser og den uhyre Tilbagegang, der paa væsentlige Punkter var flet paa Finantsloven, thi jeg er overbevist om, at der ikke, undtagen naturligtvis det ærede Medlem, der selv har fremstillet det, er noget Medlem, der har nogen tilsvarende Jølelse af, hvad Demokratiet har opgiivet her paa Finantsloven. Jeg skal nævne nogle enkelte af disse Punkter. Det ærede Medlem nævnedes f. Ex. Folkehøjskolerne, hvor vi skulde være gaaede overordentlig tilbage; men er det i Virkeligheden ikke saa, at vi ved denne Finantslov have bragt Højskolerne et meget betydeligt Skridt frem, ikke blot i pekuniær Henseende, ikke blot ved, at de Understøttelser, der ydes disse Anstalter, ere ganske betydelig forøgede, men ogsaa i Henseende til Sikringen af deres Lærefrihed, idet vi nu have faaet den ærede Ministers Anerkjendelse for, at hans Administration af disse Tilbud ikke er forbundet med noget Tilsyn af Højskolerne, det vil sige den